

עד שיאמר רוצח אני

הה. יש מקרים שבית הדין כופה על הבעול לחת וטעד שיאמר רוזחה אני, פעם היו קופים במלוקות, היום לא מוכים ומאיימים רק בבית הסוחר, לאחרונה הלביטה לבית הסוחר, לא שבשביל... אלא לחת שם שעיר, וראיתי מה זה בית סוחר, ששם ספריה עם כל הילוקוט ווסף, אדם יכול לשבת וללמוד שם... יש מקרים בוודדים שהධינאים נזכנים לשוחות את הבעול בבית הסוחר, הם רואים שהוא מעגן את האשה, מושך אותה עשר שנים יותר, והוא אונשם. בתי דין רואים את כל מכלול הדברים וمبرיעים אם לשוחות אותו בבית הסוחר.

חכם עדיף

ט. פעם בא אצלי אברך אחד שמשירב לתת גע, בא מסען עם איזיקים בידים וברגלים סוסהורים שמורים עליי, וביקש מכך: כבוד הרוב, תגיד להם שיורידו לי את האזיקים, בקשתית מהם שיורידו לו, ואמרו לי מוחילה כבוד הרוב, אנחנו לא יכולים לטעמוך לך, יש מומונים מעילך... הוא יש אצלי עם האזיקים, ושאלתי אותו מדוע אתה לא נתן לה התחליל להתעורר¹⁷, בקשתית מיהם שיצאו והם הסכימו, נושארת ריק עם הצדדים, וביררתי על ליבכה שתוותר על חלק מהסכום, מה תזרועה, וכי מי אמר שרצחה לסת כוה סכום גדול, יזרוו אותו לבלא, הוא אברך, שב שם וילדם תורה... התפשהר, כדי לך לוטר על הכתובה, הוא תפrown, מאיפה ביא לך? שנכעתית אותה, ובמקומות עשו הסכם גירושין הוא נתן את הגטה. תארו לעצמכם שאחיה שנתן את הגטה היה אומר תונך כדי דברו, אני מתהרט, ואני רוצה לחזור לבית הסוחר, לא מועליל, כי הוא גירש בגמירות דעת, לפני נישעו ריגול מודעות. הוא נירש מראוינו החופשי

אביהם של העגנות

כשאותה אשה צאה מבית הדין, ספירה שבעליה עין יונן אותה ש אושבע שנין, ביט הדין הוציאו עליו צו מעצר והוא נעלם מהאפק, והוא היה מורה בתלמוד תורה בשכונות מקורה ברוך, התפטר ונעלם. האשה זו גרה בשכונות בית ישראל, ובזים שיש בצרהים היא תללה מסכנה ללבך של מון זצ"ל, ובכתה שם ואמרה: אודה איביהם של עגנות, כמו עגנותות התורה - הרוב התר תשע מאות וחמשים עגנות ורק במלחמות יהודים היכיפורים - תראה אני עגונה כבר כמה שנים, תעשה משיחו! וכך בכתה ובכתה. בשבת בצהרים הלכה ברಗל לתוכל המערבי דרך שער פפו - לא דרך שער שכם, זה סכנה - להתפלל מנחה, את מי' בא הרוג ברגליי', רצח מיד למשטרה של הקטל שיתפסו אותו, אסור להכנס למעצר בשבת, זה איסור צדקה... שמרו עליי, ובזים ראשון בדור הביאו אותו אליו עם האיזיקים, שכנעתי אותו¹⁶ עד שנתן לה גט. האשה אמרה: לא האמנתי שאתפלל ביום שייש על חקבר של מון, וכבר ביום ראשון ה' שלח לי את הבן שלו לפטור אותו מעהגנות שלוי! זה מעשה שהיה, ספרתי אותו אז לשרת המשפטים ציפי לבני ולעוד כמה שרים, והתפללו מאחד, אולי הם יחוירו בתשובה בזוכת הספר הוז... רואים את מה תפילתו של מון זצ"ל!

17 יש לנו כי דין שרצו אמת טובת הוזג, אבל יש כאן שרצו אמת טובות עצם, על כל דין הם מקבלים בסוף.

ובדייעבד צא יד' חובה, וכך פסק לנו מrown (סיכון תפ"ס טעיף 1): אם פתח ואמר ברוך אתה ה' אלחינו מלך העולם על דעת לומר היהום ארבעה, שהוא סבור שהם ארבעה, ונזכר וסימן בחמשה, והם חמישה, או להיפך, שהם ארבעה ופתח על דעת לומר ארבעה, וטעה וסימן בחמשה, אין חורץ ומברך.

תוקן דבר

טו. אם נזכר ותיקון תוך כדי דבר, שהוא שיעור אמורית "שלום עליך רבי", תוך כדי דבר כדי בירור דמיין יוציא ידי חובה, ולכן הספק של הגכירה הנ"ל הוא بما שנזכר לאחר מכן תוקן כדי דבר. בחג התחלנו לזכור "מוריד הטל", מי שטעה בימים אלו ואומר "מושיב הרוח ומוירד הגשם" ציריך להזכיר את חותם מהיה כותם חזור לראש התפללה, כי שלשת הברכות הראשונות נשבות כברכה אחת, ואם לא חתום עדין, חזור לך אתה גיבור. שליח ציבור שטעה ואומר משיב הרוח ומוירד הגשם, והציבור החלו ולא שכו לב, ורק לאחר הקדושה מישחו נזכר שהשליח ציבור אמר משיב הרוח, כיון שאמרו קדושה חזור לך אתה קדוש. אדם שטעה ואמר משיב הרוח ומוירד הגשם, ותוך כדי דבר תיקון ואמר מוירד הטל, לכוארה התיקון יוציאיל, תוך כדי דבר כדי בירור דמיין.

אוסף שבח

טו. הרוב ואוצר בשו"ת שבת הלווי (ח"ז סימן טז) מחדש, שכן לא מועיל תhor כד' דבר, הא מביא תשובה לרשותה"א (ז"א סימן לה) שתורף כד' דברו זה לא מחייב לכהה שאומר, אלא הרי הוא כמוסיף שבה, ולכן זה מועיל בעשרות ימי תשובה אם אמר האל הקדוש ואחרור בר תקין המליך הקדוש וכדכוה, אבל כאן שאזכור מושיב הרוח ומוירוד הגשם בקיין זה קללה, ומה יעוז שאזכור אחר בר מורייד הטל, לכן אזכיר הרוב ואוצר שם כי שנזאר תhor כד' דבר צריך לחזור לך אתה גיבור. והוא מה שברא כתבו באור לציון (ח"ב פ"ז אות קט) בשם חכם בן ציון.

ח' טעם לשבח

ז. ואולם יש להקשות על כך, והוקושא לאכורה גם על הרשב"א, אני מודגש "לכארהו". כי הרשב"א הוא גדול הראשונים, במשמעותם (פ': אמרין), בכל התורה כולה תור כד' דבר כדבר דמי, חוץ מוגדר, ועובד עבודה זורה, ומוקדש ונגורש. למשל התן שנוטן את הטבעת לכלה ואומר לה: הריי את מקודשת לך וכו', פתאות מסתכל עליה "הנה היא מוצעתה בשלה", וחוזר בו מהקייזון מיד תור כד' דבר, לא מועל מה שזר בז. ובואר הר"ץ¹⁶ שatat הדברים הללו אדם לא עושה בלי מהשבה, אדם נפגש עם האשה לפני כן, אבל במאה שערים שלא נפגשים בין האירוסין לחתונת, פעם אחת הוא חיב' לראות אותה, "הצץ ונפגע", וכן הנותן גט זה לאחר הרבה מהשבה, לפעמים ציר גם לשבענו אותו, וש הסכם גירושין, ובודאי שגמר בדעתו בהחלה. לכן לא מועל אם חזר בו תור כד' דבר, כי מה שעשה, היה אחר מהשבה. מה שאן אין בנידונו שדים אמר משיב הרוח וכוריד הגשם, הוא לא גמור רק בדעתו, אלא התבבלבל בלשונו, וזה מועל תור כד' דברו, והוא תיכון את דבריו הראשונים, כמו שליך טיפקס ומחק מה שאמור. והוא כן שוגר הרשב"א יודה לזה, אלא שהוא דבר על המלך הקדוש ולכך הוסיף טעם של תוכסת שבת, שהרי הר"ץ הוא תא תלמיד של הרשב"א, ומדובר לנויר שהוא חולק על רבו. לפ' זה תיכון שוגר הרשב"א יודה שאם משיב הדוח ותיכון תור כד' דבר ואמר מורייד היטל, הרי זו כדי שחויר בו מדבריו הראשונים והתיקון מועיל. וכך הדבר להלכה, ולא צרכיהם לחוש לסבב' ל. השבת הלוי והאור ל贊ון לא נכנסו לכל הסוגיא שהוחכרנו וכתבו בקיצור מכמש.

¹⁶ במסכת נדרים אין פירוש רשׁי, ובמקום יש על הדף את ביאור הר"ן.

השבוע זכויות השיעור "בית מרז" מוקדש:

מידד יאיר בן אורית
לרפואה שלימה ואריכות ימים

לכל המשנן להבהיר מפני קודשו של מורהנו ורבינו הרא"ש כל שליט א' באשידור דה בשוטרו השובי להצלחה לרואה' או לעילו נשמה יקירם חז"ג: 5290*

93.00fm , 92.8fm , 90.sfm , 92.5 fm , 100.7 fm , **כאן גורשתן** החדש של ל' שליטא ג' ראלטן שטעוג את השיעור של הראלטן ובקול חי

העלון להלחותם של: הדס בת שרה - רוז קוודש ברקיינט, הלן בו אודטל עלייז - כל היישנות,חויה בת דינה ברכה- הצלחה בכל, חנה הדסה בת מרים- רופאה שלימה, יהודה ליב בן פרידל- הצלחה בכל, אלה בת אורטל עלייז- הצלחה בכל, פור דוד בן יעל - רוז קוודש ברקיינט, מרים בת הנה- זיגוג הגון, משה בן רחל- לרופאה שלמה, תמר בת ג'קלין- כל היישנות.